

יעקב גיל, מס' 45 ברשימת המערך לכנסת, שלא הצליח להיכנס, מדבר על אנזבתו הקשה ממנהיגי מפלגתו, מספר על ילדותו כחניך השומר הצעיר בנחלת אחים, על יחסים עם רוני גילה, נאשם המחתרת וקרוב ממשפחתו, ומבטיח לחזור לכנסת

„יצחק נבון היה צריך לדאוג לעוזי ברעם ולא דאג. נבון לא דאג, לפי דעתי, לאף אחד. רק לעצמו”

„שמתי את הביצים שלי בסל של שימרון פרס. אבל פרס חשב שיפצה את חבריו בבוא העת, וטעה”

„אם פרס לא יוכל להרכיב ממשלה, כל ההנהגה צריכה להתחלף. היא לא יכולה להמשיך”

„חשבתי שאנחנו לוקחים בקלות את הבחירות. ריכזתי את נושא השכונות והייתי בטוח שיצביעו אמת”

„אני, העושה את הכל כדי להרוק את הנוער מציבורי הימין הקיצוני, הפסדתי את המנדאט בגלל אותו הנוער”

„אנשים באו לקלפי, והיד מיאנה ללכת לאמת. הם הזיעו, התרגשו, אבל לא יכלו להצביע מערד”

ראיינה שרית ישי

„החניכים שלי”

הצביעו נגדי!!!

בהסתדרות המורים. הוא היה בטוח שמישהו במפלגה רושם כל זאת, ובבוא היום ציפה לגבות את החוב. אך הפוליטיקה אכזרית היא, ויעקב גיל הוא אחד מקורבנותיה. גיל, יליד שכונת נחלת אחים, הוא בהשקפותיו יונה צחורה. הוא היה בין חברי הכנסת שגורשו בגז מדמיע מפתח ביתו של מנחם בגין אחרי פרשת צברה ושאתילא; הוא תומך נלהב של שלום-עכשיו, ומצהיר לא אחת כי הוא בעד החזרת שטחים תמורת שלום. הוא צמח בקן נחשולים של השומר הצעיר, שאיגד בתוכו חברים משכונת נחלת אחים, שהיתה מעוז בית"ר, אצל ולח"י.

לפטר את כל הנהגת המפלגה, ובלבד שהוא יהיה בכנסת. הוא נשבע, שאם לא יחוקק החוק הנורווגי - ימרוד במלכות ומריד את חבריו, ויחדיו יעזבו את המפלגה. למען האמת, לא הגיע לגיל להישאר בחוץ. גיל, בן למשפחת גילה הירושלמית הוותיקה, היה חברי-כנסת שהתבלט בפעולתו בוועדת החינוך של הכנסת. הוא גם עשה רבות למען מיפלגתו, הצליח להחדיר אותה לתוך קניי-הליכוד בשכונות הקטמונים בירושלים. הביא למיפלגה פנתרים שחורים לשעבר וחברי תנועת האוהלים, כמו ימין סוויסה, יעקב יונה וסעדיה מרציאנו. הביא לנצחון המערך

מובטח לו. כך לפחות סוכם בין שימרון פרס ועוזי ברעם. הוא נסע בשקט למארוקו, במיסגרת מישלחת הח"כים המפורסמת. כשחזר, נדהם לגלות כי הוצב במקום ה-45. הוא קורא למה שאירע לו באותו יום, חלום בלהות. למרות הכל, עדיין היה משוכנע כי יזכה להיכנס לכנסת. אך הבוחרים רצו אחרת. גיל, האיש שכל חייו הקדיש לעבודה עם נוער, הוכשל דווקא על-ידי הצעירים. היו אלה חיילי צה"ל שלקחו מהמערך את המנדאט ה-45 של גיל והעניקו אותו לגרשון שפט מהתחיה. כעת מנסה גיל להיאחז בעור שיניו ובציפורניו בחוק הנורווגי. הוא מוכן אפילו

במדורו. יומן אישי כתב אורי אבנרי לפני שבוע על תחושתו של חברי-כנסת שגמר קדנציה ולא נבחר שנית. כשפגשתי השבוע את יעקב גיל, מס' 45 ברשימת המערך לכנסת ה-11, ניתנה לי ההזדמנות להבין על מה דיבר אבנרי. דומה שתחושת-הכאב על העוול שנעשה לו אינה מרפה מגיל אף לרגע. האיש שלפני שלוש שנים נכנס בפעם הראשונה בחייו לבית-הנבחרים, במקום ה-36 המכובד, נדחק הפעם בתרגיל מלוכלך למדי של מנהיגי המערך למקום ה-45 ברשימה. כמס' 2 אחרי עוזי ברעם במחוז ירושלים של מיפלגת העבודה, היה בטוח כי המקום ה-40